

มหาชาติ หรือ มหาเวสสันดรชาดก

จำนวนกัณฑ์และผู้แต่งในแต่ละกัณฑ์

กัณฑ์ที่ 1 ทศพร	กัณฑ์ที่ 2 ทิมพานต์	กัณฑ์ที่ 3 ทานกัณฑ์
กัณฑ์ที่ 4 วนประเวศน์	กัณฑ์ที่ 5 ชูชก	กัณฑ์ที่ 6 จุลพน
กัณฑ์ที่ 7 มหาพน	กัณฑ์ที่ 8 กุมาร	กัณฑ์ที่ 9 มัทรี
กัณฑ์ที่ 10 ลักกับรรพ	กัณฑ์ที่ 11 มหाराช	กัณฑ์ที่ 12 นักษัตริย์
กัณฑ์ที่ 13 นครกัณฑ์		

จุดประสงค์ในการแต่ง

ใช้เทศน์มหาชาติ

ลักษณะคำประพันธ์

ขึ้นต้นด้วยคาถาบาลีต่อด้วยร้อยยาว

- สมเด็จพระสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส
- สำนักวัดถนน
- พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.4)
- สำนักวัดสังข์กระจาย
- พระเทพโมลี (กลั่น)
- เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

หมายเหตุ บางกัณฑ์มีผู้แต่งมากกว่าหนึ่งท่าน ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะผู้แต่งหลัก

คุณค่าด้านเนื้อหา

การสอนให้หมั่นทำความดี

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

การใช้กลบท

เช่น กลบทกบเต็นสลักเพชร

... สรรแต่หาญสารตัวเทียม
 เทียมข้างมาร **ทาน**ข้างหมื่น **พิน**โถมศึก **ฝึก**ทนคร
 ร่อนงาสาย **ร้าย**เงยเศียร **เรียน**เชิง **สู้**รชนสาร ...

1 วรรคมี 6 คำ
 มีสัมผัสอักษรเป็นคู่
 คำที่ 1 กับ 4
 คำที่ 2 กับ 5
 คำที่ 3 กับ 6

ข้อคิด

การบำเพ็ญ
 ทานบารมี